

Că'i Romanu cu șapte vieți!

În zadar hydra turbéză,
Trupu-i grosnicu încordéză,
Geme, urlă și crâșnesce
Și'mprejuru se'ncolăcesce.
Fiiulu Romei se aprinde,
Hydra'n mână-i o cuprinde
Ș'o sugrumă, și o sfarmă,
Ș'o învinge și o darmă!
Fugu *Gepiđii*, fugu *Bulgarii*,
Longobarđii și *Avarii*;
Fugu și *Hunii*, fugu și *Goții*,
Fugu potopu, potopu cu toții
Și se ducu, se ducu ca vântulu,
Asurđindu întregu pământulu,
De-a loru urlete barbare
De-a loru vaete amare!

3. Unde-su órdele avane?

Unde-su limbele dușmane?
Au peritu, s'au stinsu din față,
Precum tómnă'n diminéță
Se topescu, se stingu la sóre
Negurile-otrăvitóre!
Cu ce viforu de urgie
Năvăliră'n Românie!
Cum veniră de turbați
Ca balauri încruntați,
Cu o falcă'n ceriulu sântu
Și cu alta pe pământu!
Dar' s'au dusu cum n'au venitu
În pustiulu loru cumplitu;
Părăsindu în urma loru
Câmpulu luptei de ommoru!
Latu e câmpulu celei lupte,
Latu și plinu de arme rupte,
Plinu de corpuri fărâmate
Care zacu grămăđi culcate;

Plinu de sânge ce'lu pătézá
Și văduhulu aburéză!
Unde suntu atâtea viețe,
Glassuri, ănimendrásnețe?
Mórtea rece le-a cuprinsu,
Într'o clipă ea le-a stinsu,
Și pe câmpulu celu de mórte,
Cruntu locașu de rele sórte,
S'a lăsatu acum de-o-dată
O tăcere'nfricoșată!
Numai când, din vreme'n vreme,
Se aude-unu glasu ce geme,
O jălire'ntristătóre,
Unu suspinu de omu ce móre,
Séu nechezulu durerossu
Unu calu aruncatu jossu,
Care chiamă ne'ncetatu
Pe Stăpănu-i jossu culcatu.
Sórele își schimbă locul
Și apune roșu ca foculu,
Intinđendu pe cea câmpie
O văpsală purpurie,
Ca unu sângerossu vestmentu
Peste-unu lungu și tristu mormentu;
Ér' în naltulu ceriului,
De-asupra mormentului,
Țipă vulturulu cu fală,
Și'n rotirea-i triumfală
Incunună cu-alu séu sboru
Pe vitéđu'nvingétoru.
Să trăesci, ostașu romane
Stălpu a lumei apussane!
Tu cu peptu-ți ai opritu
Valulu cruntu din rěssăritu,
Și cu braçiulu tēu armatu
Passulu sórtei l'ai schimbatu!

(V. Alexandri)

41. Învățături morale.

1. Fiiule! Tóte câte faci, începe cu Dumneđeu; și lucrulu tēu va avé sporiu.—Dumneđeu ț'a datu înțelepciune; Elu ț'a datu și virtute. Dar' în aceste singure, nu te răđemă; ci alérgă totu-d'a-una la ajuto-rulu Seu. Cine se rađemă în Dumneđeu, scóte la capētu lucrulu șeu.

2. Fii sirguinciosu la tóte lucrurile cele bune.—Diminéță te scólă și târđiu te culcă.—Ce poți face astă-đi, nu lăssa pe mâne.—De mergi, nu numera pașii.—De citești, nu gânda la altele.—De lucrezi, nu lăssa u-na ș'apuca alta; ci punestăruință, pēnă vei duce la capētu lucrulu tēu.—